

pachtovní smlouvu a odevzdati žalobci tyto budovy a pozemky do pachtovního užívání. Nelze pochybovati o tom, že tato žaloba jest žalobou podle §u 1096 obč. zák. Odvolací soud tedy správně vyslovil, že v této rozepři platí ustanovení §u 575 c. ř. s. a že stěžovatelovo odvolání, podané po uplynutí 8denní lhůty, je opožděno.

Čís. 4891.

Vlastník pozemku jest povinen, postarati se o ohrazení svého pozemku po pravé straně od domovního vchodu, stal-li se plot vadným, bez ohledu na to, že původní plot postavil soused.

Ustanovení první a druhé věty §u 858 obč. zák., že vlastník není povinen postavit znova svůj zbořený plot, leč že by sousedu mohla vzejíti škoda, týká se jen plotu po levé straně domovního vchodu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1925, Rv II 87/25.)

Žalobci byli vlastníky domku čp. 31, k němuž patřila i zahrada. Po levé straně od vchodu do stavení sousedila se zahradou žalobců zahrada, náležející k domku čp. 32, jehož vlastníky byli žalovaní. Ježto plot mezi oběma zahradami byl již sešlý, takže jím procházela drůbež, domáhali se žalobci na žalované, by svou zahradu po pravé straně vchodu do domku čp. 32 řádně oplotili a sešlý plot znova zřídili. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. **Důvody:** Odvolání nelze odepřít oprávnění, pokud se týká právního posouzení věci. Soud odvolací má za to, že druhá věta §u 858 obč. zák. platí jen tehdy, když ten, od něhož se zřízení plotu žádá, již plot byl zřídil a když se od něho žádá pouze oprava sešlého plotu, neboť mínění, že majitel pozemku jest povinen zříditi plot i tehdy, když na pozemku vůbec plotu nebylo, by odporovalo první větě cit. §u, který mluví o udržování zdi nebo plotu již existujícího. Avšak, i kdyby toto mínění nebylo správným, zjistil první soud, že předchůdci žalobců plot mezi zahradami stran zřídili, že sošky plotu jsou částečně na jejich, částečně na pozemku žalovaných, že vlastníci čí. 32 přispěli vlastníků čí. 31 na plot materiálem a úplatou za práci. Z toho všeho je při nejmenším patrné, že mezi zahradami stran je plot společný, jež dle §u 855 obč. zák. je stavěti a opravovati oběma stranám. Jelikož však žalobní návrh zní, že žalovaní mají sami postavit (zříditi) sešlý plot, bylo odvolání vyhověti a žalobu zamítnouti.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Vlastník pozemku jest povinen dle §u 858, třetí věta obč. zák., postarati se o nutné ohrazení svého pozemku po pravé straně domovního vchodu, jakmile a pokud dosavadní ohrada se stala sešlou a opravy potřebnou, neboť ohrazení sešlé nelze po rozumu §u 858 obč. zák. nazvati ohrazením potřebě vyhovujícím, ohrazení chatrné není ohrazením vůbec, při čemž má zcela vedlejší význam otázka, kdo původní ohrazení

zřídil (viz rozhodnutí Gl. U. čís. 15021). Nesporno jest, že dosavadní plot jest již sešlý a tak chatrný, že jím drůbež volně prochází; je mimo to, jak zjistil první soud, nakloněn ke straně pozemku žalované strany a jest na některých místech bez tyček. Ať tedy již starý plot postavili žalobci, po případě jich předchůdci sami, nebo za pomoci a spolupůsobení předchůdců žalovaných v držbě jich usedlosti, nastává žalovaným povinnost, by na pravé straně své zahrady sešlý plot, pokud stojí na jich půdě aneb na rozhraní obou zahrad, vlastním nákladem opravili, po případě znovu zřídili, tam však, kde plot dosavadní nestojí na jich zahradě, nýbrž na zahradě žalobců, svou zahradu ohraničili, to jest zřídili vlastním nákladem plot po pravé straně svého domu. Z toho, že žalobci, pokud se týče jich předchůdci, zřídili oplocení i na levé straně svého domu, nelze vyvozovati, že žalobci vzali na se trvalé břímě, plot ten pro vždy udržovati v dobrém stavu. Ustanovení první a druhé věty Šu 858 obč. zák., že vlastník není povinen, znovu postaviti svůj zbořený plot, že tak musí učiniti jen tehdy, mohla-li by vzejíti vzniklým takto otvorem sousedu škoda, týče se jenom plotu po levé straně vchodu domovního, pokud jej vlastník dobrovolně nechává státi, neboť sousedu nepřisluší právo, svémocně provést v cizím plotě nějaké změny, kdežto třetí věta Šu 858 obč. zák. mu ukládá bezvyjimečně potřebné uzavření a oddělení jeho prostoru od prostoru cizího po pravé straně domu (srovnej čís. 2080 Sb. n. s.). Že plot, postavený předchůdci žalobců, není nedílným spoluvlastnictvím obou sousedů, jak uznal soud odvolací, plyne z té okolnosti, že jest vystaven, jak nesporno, větším dílem na zahradě žalobců (§ 417 obč. zák.) a nikoliv na rozhraní obou zahrad (§ 854 obč. zák.). Neposoudil tudíž odvolací soud věc po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) správně, když z důvodu spoluvlastnictví plotu žalobu zamítl.

Čís. 4892.

Zažaloval-li věřitel spoludlužníky, nežádaje, by odsouzení byli rukou společnou a nerozdílnou, nezřekl se tím jejich solidární zodpovědnosti a nevadí právoplatný rozsudek, jímž spoludlužníkům uloženo, platiti podle hlav, napotomní žalobě o placení další části dluhu z důvodu solidární zodpovědnosti.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1925, Rv II 124/25.)

Žalobce žaloval původně Arnošta a Angela L-ovy o zaplacení 4.880 Kč 90 h. Žalobě bylo právoplatně vyhověno v ten rozum, že Arnošt a Angelus L-ovi byli odsouzeni k zaplacení žádané pohledávky každý polovicí. Žalobě, již domáhal se žalobce na Angelu L-ovi zaplacení druhé polovice (2.440 Kč) dluhu, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o .

d ů v o d ů:

Po stránce právní posoudil odvolací soud věc správně. Nesprávnost shledává dovolatel v tom, že nižší soudy neshledaly opodstatněnou ná-